

Nr 91

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående grunder för en förenklad statsbidragsgivning, avseende driftbidragen till primärkommunerna, jämte i ämnet väckta motioner.

(5:e avd.)

I propositionen nr 112 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 8 mars 1957, föreslagit riksdagen att godkänna i nämnda statsrådsprotokoll förordade grunder för en förenklad statsbidragsgivning, avseende driftbidragen till primärkommunerna.

I propositionen framlägges principförslag till omläggning av den nuvarande statsbidragsgivningen till primärkommunernas driftutgifter. Syftet är att rationalisera statsbidragsgivningen på detta område. Till grund för förslaget ligger främst allmänna statsbidragsutredningens betänkande om förenklad statsbidragsgivning (SOU 1956: 8).

Förslaget innebär, att 27 speciella driftbidrag ersättes av två, dels ett lärarlönebidrag och dels ett högre skolbidrag. Avsikten är, att framdeles ytterligare driftbidrag skall ersättas med sistnämnda båda bidrag.

Minskningen av antalet bidrag sker på två sätt. Det ena sättet är *avlösning*, d. v. s. vissa bidrag indrages mot att kommunerna erhåller kompensation genom höjning av ett eller flera kvarstående bidrag. Nio speciella bidrag föreslås nu bli avlösta genom kompensation i form av ökning av lärarlönebidraget respektive det högre skolbidraget. Det andra sättet går ut på *sammanförande* av vissa, sinsemellan likartade bidrag till två bidrag. Till lärarlönebidraget föreslås sammanförda 14 nuvarande bidrag. På samma sätt föreslås fyra bidrag sammanförda till det högre skolbidraget.

För beräkning av de båda nya gemensamma statsbidragen föreslås förenklade regler. Bidragsunderlaget skall icke — såsom i nuvarande statsbidragssystem — utgöras av de i detalj redovisade faktiska kostnaderna utan i stället grunda sig på en schematisk beräkning med ledning av de väsentligaste utgiftsfaktorerna.

En utgångspunkt vid förslagets utarbetande har varit, att kommunerna skall erhålla ett totalt statsstöd av i stort sett samma storlek som enligt nuvarande bidragssystem. De föreslagna bidragsgrunderna medför blott ringa förskjutningar i de enskilda kommunernas ekonomiska förhållanden.

Genom det förenklade bidragssystemet kommer kommunernas handlingsfrihet på de berörda statsunderstödda verksamhetsområdena att öka. Villkorsbestämningarna i de nuvarande statsbidragsförfattningarna kommer i

flera fall att kunna upphävas. I andra fall får dessa villkorsbestämningar överföras till normerande föreskrifter. Den kontroll, som skett i samband med de hittillsvarande detaljerade statsbidragsrekvisitioner, kommer att bli väsentligt inskränkt genom den nya förenklade bidragskonstruktionen.

I fråga om kommun, som icke iakttagit gällande normerande föreskrifter, skall enligt förslaget viss del av de gemensamma statsbidragen kunna innehållas i avbidan på att rättelse vidtages.

Omläggningen av statsbidragsgivningen föreslås träda i kraft den 1 juli 1958.

Även beträffande andra statsbidrag än de nu berörda förbereds förslag till förenklingsåtgärder.

Propositionen

I statsrådsprotokollet redovisas de olika frågorna under följande avsnitt, till vilka utskottet får hänvisa:

I. Inledning (s. 3—5).

II. Statsbidragsutredningens principbetänkande. 1953 års direktiv (s. 5—10).

III. Allmänna riktlinjer m. m. för en förenkling av statsbidragsgivningen (s. 10—28).

IV. Vilka statsbidrag bör kunna avlösas? (s. 28—53).

V. Närmare utformning av beräkningssättet. Ekonomiska verkningar (s. 53—82).

VI. Villkorsbestämningarna i statsbidragsförfattningarna. Statens kontroll. Innehållande av bidrag (s. 82—97).

VII. Diverse frågor (s. 97—102).

Översikter över de i propositionen föreslagna förenklingsåtgärderna — bilaga 3 och bilaga 4 till statsrådsprotokollet — fogas såsom *bilaga 1* och *bilaga 2* vid detta utlåtande.

Motioner

I anledning av förevarande proposition har utskottet till behandling förehåft

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Huss* (I: 478) och den andra inom andra kammaren av fröken *Höjer* (II: 596), i vilka hemställts, att riksdagen måtte vid behandlingen av proposition nr 112 besluta, att det särskilda statsbidraget nr 31 skall bibehållas;

dels ock två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Anderberg m. fl.* (I: 479) och den andra inom andra kammaren av herr *Jacobson i Vilhelmina m. fl.* (II: 597), i vilka hemställts, att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 112 måtte besluta att jämväl statsbidragen till social hemhjälpsverksamhet och bidragsförskott nu skall bli föremål för avlösning.

I fråga om motiveringen för de sålunda framställda förslagen får utskottet hänvisa till motionerna I: 478 och 479.

Utskottet

Det föreliggande propositionsförslaget, vilket väsentligen bygger på allmänna statsbidragsutredningens år 1956 avgivna betänkande om förenklad statsbidragsgivning, har karaktären av ett principförslag syftande till en rationalisering av den nuvarande statsbidragsgivningen till primärkommunernas driftutgifter. Tyngdpunkten i förslaget ligger på förenklingsplanet; frågan om förslagets verkningar i skatteutjämningshänseende har däremot inte tillmätts betydelse i vidare mån än att den avsedda omläggningen förutsatts icke skola medföra några nämnvärda omkastningar i kommunernas ekonomi.

Förslaget innebär, att 27 speciella driftbidrag ersätts av två nya bidrag, nämligen ett lärarlönebidrag och ett högre skolbidrag. Detta förutsätter dels att nio speciella bidrag blir avlösta, d. v. s. indragna, mot att kommunerna kompenseras genom höjning av de kvarstående bidragen, dels ock att fjorton resp. fyra sinsemellan likartade bidrag sammanförs till lärarlönebidraget resp. det högre skolbidraget. Avsikten är att framdeles ytterligare ett antal driftbidrag skall ersättas med de båda nya bidragen.

Rent allmänt kan konstateras, att det nuvarande statsbidragssystemet är i hög grad tungrott och invecklat; härtill bidrar inte minst förekomsten av ett stort antal driftbidrag till primärkommunerna, f. n. drygt ett sextiotal, de flesta reglerade i detalj. Bidragsgivningen omhänderhas av ett flertal myndigheter med därav följande risk för oenhetlighet i tillämpningen. Ur dessa synpunkter föreligger otvivelaktigt ett starkt behov av förenkling på förevarande område. Utskottet vill för sin del ge sin principiella anslutning till en rationalisering av statsbidragssystemet på sätt i propositionen föreslås. Hur långt förenklingen i fråga om avlösning och sammanförande av statsbidrag bör drivas kan givetvis vara föremål för delade uppfattningar, men enligt utskottets mening synes propositionsförslaget väl ägnat att läggas till grund för en reform på området.

Medan f. n. bidragsunderlaget utgörs av de i detalj redovisade faktiska kostnaderna, utgår propositionsförslaget i stället från en schematisk beräkningsmetod grundad på de väsentligaste utgiftsfaktorerna. Även i detta hänseende synes förslaget innebära ett steg i rätt riktning. För att ernå den åsyftade effekten krävs otvivelaktigt, att det nuvarande redovisningsystemet ersätts med ett enklare förfarande. Givetvis måste dock vissa garantier uppställas både mot icke önskvärda omkastningar i kommunernas ekonomi och mot ett uppgivande av kontrollen över bidragens behöriga användning. Såvitt utskottet kan bedöma, har det föreliggande förslaget utformats under hänsynstagande till dessa krav. Bl. a. bör framhållas, att den avsedda omläggningen icke kommer att minska statsbidragsgivningen totalt

sett. En betydelsefull vinst av reformen ligger däri, att kommunernas hittills starkt beskurna handlingsfrihet på de olika verksamhetsområdena i väsentlig mån vidgas.

Såsom nämnts uppgår antalet driftbidrag till primärkommunerna f. n. till drygt ett sextiotal. Propositionsförslaget, som endast berör 27 av dessa bidrag, är alltså av begränsad räckvidd. Såsom departementschefen framhållit hade det givetvis varit till fördel om samtliga eller åtminstone flertalet driftbidrag kunnat avlösas av ett allmänt bidrag. Då så ej varit möjligt inom ramen för arbetets bedrivande, bör detta dock enligt utskottets mening inte hindra genomförandet av den i och för sig önskvärda rationaliseringen.

Den i det föregående berörda frågan om en kompensation till kommunerna för en indragning av vissa av driftbidragen föreslås i propositionen löst på så sätt att, då det gäller lärarlönebidraget, avdragsbeloppen (kommunan delen) per tjänst minskas och, då det gäller det högre skolbidraget, en viss höjning av bidragsprocenten sker. Utskottet har inte funnit anledning till erinran mot den sålunda förordade principlösningen. Inte heller har utskottet något att invända mot att, på sätt i propositionen förordas, kompensatio nen för de avlösta bidragen fördelas efter antalet lärartjänster. I fråga om lämpligheten att anknyta reformen till ett lärarlönebidrag instämmer utskottet i departementschefens uppfattning, att denna anknytning framstår som naturlig med tanke på att ifrågavarande bidrag utgår till alla kommuner och avser en verksamhet som är obligatorisk; flertalet av de till indragning föreslagna bidragen har också ett nära samband med lärarlönebidraget.

I anslutning till det anförda förordar utskottet, att de i propositionen angivna huvudgrunderna godkännes som underlag för en statsbidragsreform. Såsom i propositionen förutsatts, bör omläggningen träda i kraft den 1 juli 1958. I propositionen uttalas, att därest förslaget vinner riksdagens godkännande, nya bestämmelser för de gemensamma bidragen bör utarbetas; vissa följdfrågor av natur att böra prövas av riksdagen uppkommer i anslutning härtill. Dessa frågor föreslås skola underställas nästa års riksdag. Utskottet har inte funnit anledning till erinran mot vad sålunda anförts eller i övrigt till särskilt uttalande härutinnan.

Utskottet övergår härefter till att behandla de olika huvudfrågorna i propositionsförslaget.

Beträffande spörsmålet om *vilka bidrag som bör kunna avlösas* understrykes i propositionen, att den avsedda omläggningen inte kommer att minska statsbidragsgivningen totalt sett; syftet är endast att av praktiska skäl lämna statsstödet till kommunerna genom ett mindre antal bidragsformer än hittills. Frågan om den s. k. stimulans effekten kommer härvid i blickpunkten. Statsbidragsutredningen har inte funnit anledning att tillmäta stimulanssynpunkten någon större betydelse. Som stimulansbidrag i egentlig mening har utredningen i sitt år 1952 avgivna principbetänkande funnit sig endast böra beteckna statsbidrag till sådana kommunala verksamhetsgrenar, villkas bedrivande kan tänkas upphöra eller minska, om det speciella statsstödet bortfaller eller begränsas, och i sitt år 1956 avgivna betänkande har

utredningen över huvud taget inte närmare berört statsbidragsgivningen ur stimulanssynpunkt. Utredningen har stannat vid att förorda, att sjutton driftbidrag till primärkommuner indrages mot kompensation genom uppräkning av de två nya bidragen, lärarlönebidraget resp. det högre skolbidraget. Vid remissbehandlingen av utredningens förslag har emellertid lämpligheten av att avlösa vissa av de berörda bidragen ifrågasatts ur stimulanssynpunkt. Departementschefen åter har anfört, att det enligt hans mening är svårt — och knappast nödvändigt — att ge en uttömmande analys av statsbidragens roll som stimulansfaktor. Har en verksamhet fått en viss hävd, är det enligt departementschefens mening lättare att bortse från stimulans effekten av ett statsbidrag. Departementschefen, som funnit uppenbart att en del av de bidrag som statsbidragsutredningen föreslagit till avlösning representerar svårbedömbara gränssfall, har inte i allo ansett sig kunna följa utredningens förslag beträffande vilka statsbidrag som skulle avlösas; väsentligen sammanhänger detta med att bidragen avser verksamhetsgrenar, som är under utbyggnad och som därför ytterligare någon tid ansetts böra få utvecklas med stöd från speciella statsbidrag. De statsbidrag, som i propositionen föreslås till avlösning, är bidragen till vissa kostnader enligt barnavårdslagen och till upprättande av byggnadsplaner och generalplaner ävensom sju särskilda bidrag på skolväsendets område. Den föreslagna avlösningen av ifrågavarande nio bidrag motiveras beträffande bidragen till vissa kostnader enligt barnavårdslagen samt till upprättande av byggnadsplaner och generalplaner med bidragsgivningens ringa betydelse för kommunernas ekonomi och beträffande de sju bidragen på skolväsendets område antingen med resp. verksamhetsgrenars jämna utbredning i landets kommuner eller med vederbörande bidrags ringa ekonomiska betydelse. — Bland de av statsbidragsutredningen till indragning föreslagna statsbidrag, vilka departementschefen ansett böra tillsvidare undantagas från avlösning, märks bidraget till social hemhjälp och bidraget till förskottering av underhållsbidrag till barn. I fråga om det förra bidraget, för vars avlösning enligt statsbidragsutredningen talar att det i stort sett är beroende av kommunernas storlek samt utgår till flertalet kommuner, erinrar departementschefen om att ett antal remissorgan gjort invändningar ur stimulanssynpunkt mot en indragning därav. Bl. a. har socialstyrelsen sagt sig befara, att kommunerna knappast skulle upprätthålla samma krav på hemvårdarinnornas kunnighet och lämplighet som hittills, om tillsynen av verksamheten frikopplas från statsbidragsgivningen. För egen del finner departementschefen med hänsyn särskilt till att ändrade bidragsregler för den sociala hemhjälpens kommer att träda i kraft med ingången av år 1958 det lämpligast, att bidraget ännu några år — dock längst till den 1 juli 1960 — får kvarstå som självständigt bidrag. I fråga om bidraget till förskottering av underhållsbidrag till barn anför departementschefen — under erinran bl. a. om att ett förslag berörande bidragsförskotten propositionsvägen underställs innevarande riksdag — att förutsättningar inte föreligger för ett mera definitivt ställningstagande till förskottens utformning på längre sikt samt att frågan om en avlösning bör

tagas upp på nytt om några år samtidigt med att en indragning av vissa andra bidrag blir aktuell.

En motsatt uppfattning beträffande den lämpligaste tidpunkten för avlösning av här ifrågavarande båda bidrag framföres i de likalydande motionerna I: 479 och II: 597, i vilka yrkas att riksdagen måtte besluta att bidragen nu skall bli föremål för avlösning. I fråga om det förra bidraget anförs i motionerna bl. a., att bidraget numera saknar egentlig kommunalekonomisk betydelse och att dess avsedda stimulerande effekt rentav förbyttts i sin motsats, i det att förespråkarna för en utbyggd social hemhjälp inte vunnit gehör för sina önskemål till följd av att statsbidrag ej kunnat erhållas för anställande av ytterligare hemvårdarinnor. Dessutom finner motionärerna det i propositionen föreslagna uppskovet med bidragets avlösning, — längst intill den 1 juli 1960 — meningslöst. Beträffande det senare bidraget understryker motionärerna att detsamma är ett av de mest tungadministerade statsbidragen till primärkommunernas driftutgifter samt tillägger, att samma skäl som anförts för en omedelbar avlösning av bidraget till social hemhjälp talar för en indragning redan nu även av här ifrågavarande bidrag.

De synpunkter som sålunda anförts i motionerna äger onekligen i mångt och mycket fog för sig. Då emellertid vid remissbehandlingen invändningar rests mot tanken på en avlösning redan nu av ifrågavarande bidrag, anser utskottet, med beaktande jämväl av de utav departementschefen anförda särskilda skälen mot en omedelbar avlösning, försiktigheten bjuda, att bidragen ännu några år får kvarstå som självständiga bidrag. Utskottet är följaktligen inte berett att tillstyrka motionsyrkandet.

Vad angår motionerna I: 478 och II: 596, i vilka yrkats att riksdagen måtte besluta att bidraget till hälsovården vid folk- och småskolor skall bibehållas, kan utskottet inte finna det däri förda resonemanget om bidragets stimulanskaraktär äga den tyngd, att det kan motivera ett avsteg från Kungl. Maj:ts förslag. Utskottet avstyrker alltså motionsyrkandet i fråga.

Sammanfattningsvis får utskottet som sin uppfattning uttala, att utskottet vid sin granskning funnit Kungl. Maj:ts förslag i fråga om vilka bidrag som bör avlösas godtagbart, varför utskottet biträder propositionen i denna del.

I fråga om *sättet för beräkning av de båda nya gemensamma statsbidragen* innebär propositionsförslaget betydande förenklingar, i det att bidragsunderlaget inte, såsom f. n., skall utgöras av de i detalj redovisade faktiska kostnaderna utan i stället baseras på en schematisk beräkning med ledning av de mest väsentliga kostnadselementen. Detta förslag, som kan betecknas som en av hörnstenarna i den tillämnade reformen, kommer självfallet att i betydlig grad befria de olika myndigheterna och kommunerna från det med bidragsunderlagsberäkningen förenade arbetet. Att man härvid måste ge visst avkall på kravet att beräkningen skall uppvisa full överensstämmelse med de kostnader, som bidragsgivningen avser, är uppenbart; i motsatt fall skulle den eftersträfvade rationaliseringsvinsten gå förlorad. För egen

del hyser utskottet inga avgörande betänkligheter mot ett genomförande av förslaget i denna del, detta bl. a. av det skälet att förslaget synes erbjuda garantier för att de nya bidragsgrunderna inte skall komma att medföra några mera nämnvärda förskjutningar i de enskilda kommunernas ekonomi. Vad de föreslagna reglerna för beräkning av bidragsunderlaget för statsstödet till folkskoleväsendet beträffar, synes de utskottet i stort sett väl avvägda. Med avseende å bestämmandet av begreppet statsbidragsberättigande tjänst innebär förslaget sålunda, att som hel bidragsberättigande tjänst skall räknas varje för redovisningsåret inrättad — ordinarie eller icke-ordinarie — distriktsöverlärar-, föreståndarinne-, folk- eller småskollärartjänst samt ordinarie övningslärartjänst. Vidare skall kostnader för vikarier i regel inte medräknas, vilket medför att statsbidrag för en tjänstgöring av viss omfattning, inte kan erhållas för mer än en befattningshavare. Såsom departementschefen framhållit, torde detaljerna rörande begreppsbestämningen få beaktas i en blivande författning i ämnet. Preciseringsen av begreppet årslön — enligt förslaget avses därmed den lön som enligt den för befattningshavaren gällande löneklassen utgår under loppet av ett redovisningsår, varvid löneklassen vid vårterminens början skall vara avgörande — synes utskottet lämplig ur förenklingssynpunkt. Vad propositionsförslaget i övrigt innehåller beträffande bidragsunderlagets beräkning har inte givit utskottet anledning till erinran.

Med avseende å frågan om bestämmande av *bidragsandel för lärarlönebidraget* avvisar departementschefen tanken på en övergång till ett enhetligt procentbidrag och likaså på en övergång till ett enhetligt avdragsbelopp för samtliga hyresgrupper. I stället förordas ett bibehållande av den nuvarande differentieringen efter hyresgrupper, dock att enhetliga avdragsbelopp föreslås genomförda då det gäller olika slag av tjänster. För ett så säkert bedömande av avdragsbeloppens storlek som möjligt har inom finansdepartementet verkställts en undersökning på ett större och färskare material än det som behandlats av statsbidragsutredningen. Efter minskning med det som kompenstation till kommunerna för avlösning av vissa bidrag erforderliga beloppet per statsbidragsberättigande tjänst, 400 kronor, framkommer härvid avdragsbeloppen 557 kronor i hyresgrupp 1, 800 kronor i grupp 2, 980 kronor i grupp 3, 1 216 kronor i grupp 4 och 1 452 kronor i grupp 5. Med de sålunda angivna avdragsbeloppen torde någon nämnvärd förskjutning icke komma att ske vare sig i kostnadsfördelningen mellan stat och kommun eller mellan de olika hyresgrupperna.

Mot vad propositionsförslaget innehåller i fråga om förenklade beräkningsregler i vad gäller sammanförande av fyra *lönebidrag till högre kommunala skolor* har utskottet intet att erinra.

I propositionen ägnas särskild uppmärksamhet åt frågan angående *omläggningens inverkan på kommunernas ekonomi*. Statsbidragsutredningen har på ett begränsat material utfört beräkningar, som beträffande lärarlönebidraget utvisar, att den uppkommande omfördelningen blir relativt obetydlig. Sedan emellertid vid remissbehandlingen av utredningens betänkande oro uttalats för de ekonomiska följderna av omläggningen, har inom

finansdepartementet verkställtts ytterligare undersökningar på förevarande punkt, varvid eftersträvats ett så långt som möjligt allsidigt urval av kommuner. De härvid framkomna beloppen för skattetrycksförändringar går inte upp till eller ens närmar sig det belopp av 20 öre per skattekrona, som utredningen ansett vara den övre gränsen för godtagbara avvikelser. Departementschefen framhåller i detta sammanhang som ett utmärkande drag för det schablonmässiga bidragssystemet, att konstaterade bidragsförluster ett år ofta sammanhänger med rent tillfälliga förhållanden och att ett annat år ett bättre resultat kan vara att motse. Utskottet delar departementschefens uppfattning, att de resultat som framkommit genom finansdepartementets undersökning under angivna omständigheter inte är ägnade att inge betänkligheter, liksom att anledning saknas att föreslå ökad total bidragsgivning i syfte att minska förlusterna för det fåtal kommuner, som drabbas av relativt sett större bidragsförluster.

I vad rör *villkorsbestämningarna i statsbidragsförfattningarna, statens kontroll samt innehållande av bidrag* kan utskottet helt ansluta sig till de i propositionsförslaget anförda synpunkterna.

Vad *Kungl. Maj:ts förslag i övrigt* innehåller ger inte utskottet anledning till erinran eller särskilt uttalande.

Äberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 478 och II: 596 samt I: 479 och II: 597, godkänna i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 8 mars 1957 förordade grunder för en för-
enklad statsbidragsgivning, avseende driftbidragen till primärkommunerna.

Stockholm den 26 april 1957

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Gustaf Karlsson, Ohlon, Gillström, Näsström, Hesselbom, fröken Andersson, herrar Gustaf Andersson, Sundelin, Birger Andersson, Pålsson, Holmqvist, Rikard Svensson, Söderberg, Jacobsson och Bengtson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Åkerström, Malmborg, Persson i Växjö, Staxäng, fröken Elmén, herrar Svensson i Alingsås, Gustafsson i Stockholm, Nilsson i Göingegården, Karlsson i Olofström, Löfroth, Nelander, Lassinantti, Svensson i Kungälv och Gustafsson i Mem.

Reservationer

- 1) av herr *Näsström*
- 2) av herr *Staxäng*.

Förslag till förenklingsåtgärder enligt propositionen nr 112

	Anslag i milj. kr. budgetåret		Förenklingsförslag enl. prop.
	1954/55	1956/57	
<i>Femte huvudtiteln</i>			
4. Vissa kostnader enligt barnavårdslagen	0,14	¹ 5,25	Avlöses
<i>Sjätte huvudtiteln</i>			
8. Upprättande av byggnadsplaner och generalplaner	0,005	0,01	»
<i>Ättonde huvudtiteln</i>			
12. Kommunala flickskolor	14,1	} 35,5	} Ingår i högre skolbidraget
13. Kommunala realskolor	5,7		
14. Praktiska kommunala realskolor	8,5		
15. Hälsovården vid kommunala flickskolor, kommunala realskolor och praktiska kommunala realskolor	0,112	0,165	Avlöses
16. Avlösnande av föreståndare vid skolhem för lärjungar vid högre läroanstalter	0,085	0,085	»
19. Avlöning åt lärare vid folk- och småskolor	} ¹ 412,7	} ¹ 500,0	} Ingår i lärarlönebidraget
20. Förstärkningsanordningar vid vissa folk- och småskolor			
21. Hjälpundervisning i folk- och småskolor			
22.Handledning vid kombinerad korrespondens- och radioundervisning vid vissa folkskolor			
23. Avlöning åt folkskolans distriktsöverlärare			
24. Arvode till skolkreterare			
25. Ersättning åt ordinarie folk- och småskollärare m. fl. vid viss tjänstgöring å ferietid			
26. Avlösnande av övningslärare vid folk- och småskolor			
27. Avlösnande av lärare i hushållsgöromål			
28. Undervisning i slöjd			
31. Hälsovården vid folk- och småskolor	1,475	1,591	Avlöses
33. Avlöning åt föreståndarinnor och biträdande föreståndarinnor vid folkskolans skolhem	1,095	1,02	Ingår i lärarlönebidraget
36. Tillhandahållande av fria läroböcker m. m.	9,2	9,9	Avlöses
39. Hyresbidrag för undervisningslokaler m. m.	1,3	2,0	»
40. Undervisningsmateriel vid folk- och småskolor	2,8	2,8	»
42. Avlöning åt lärare vid fortsättningsskolan	} 4,6	} 7,0	} Ingår i lärarlönebidraget
43. Avlöning åt lärarinnor i hushållsgöromål vid fortsättningsskolan			
44. Avlöning åt övningslärare vid fortsättningsskolan			
46. Avlösnande av lärare vid högre folkskolor	0,55	Ur anslaget för nr 12—14	Ingår i högre skolbidraget
47. Arvoden till skolläkare m. m. vid högre folkskolor	0,005	Ur anslaget för nr 15	Avlöses

¹ Även andra än här avsedda bidrag ingår.

Bilaga 2

Tablå utvisande i schematisk form hur de i propositionen nr 112 till reformering föreslagna 27 statsbidragen övergår till endast två statsbidrag

Nuvarande statsbidrag	Förenklingsförslag	Nyskapade statsbidrag
4. Vissa kostnader enligt barnavårdslagen 8. Upprättande av byggnadsplaner och generalplaner 16. Avlöande av föreståndare vid skolhem för lärjungar vid högre läroanstalter 31. Hälsovården vid folk- och småskolor 36. Tillhandahållande av fria läroböcker m. m. 39. Hyresbidrag för undervisningslokaler m. m. 40. Undervisningsmateriel vid folk- och småskolor	Avlöses (indrages)	
19. Avlöning åt lärare vid folk- och småskolor 20. Förstärkningsanordningar vid vissa folk- och småskolor 21. Hjälpundervisning i folk- och småskolor 22.Handledning vid kombinerad korrespondens- och radioundervisning vid vissa folkskolor 23. Avlöning åt folkskolans distriktsöverlärare 24. Arvode till skolsekreterare 25. Ersättning åt ordinarie folk- och småskollärare m. fl. vid viss tjänstgöring å ferietid 26. Avlöande av övningslärare vid folk- och småskolor 27. Avlöande av lärare i hushållsgöromål 28. Undervisning i slöjd 33. Avlöning åt föreståndarinnor och biträdande föreståndarinnor vid folkskolans skolhem 42. Avlöning åt lärare vid fortsättningsskolan 43. Avlöning åt lärarinnor i hushållsgöromål vid fortsättningsskolan 44. Avlöning åt övningslärare vid fortsättningsskolan	Sammanföres	Lärlönebidrag
15. Hälsovården vid kommunala flickskolor, kommunala realskolor och praktiska kommunala realskolor 7. Arvoden till skolläkare m. m. vid högre folkskolor	Avlöses (indrages)	
12. Kommunala flickskolor 13. Kommunala realskolor 14. Praktiska kommunala realskolor 46. Avlöande av lärare vid högre folkskolor	Sammanföres	Högre skolbidrag